

„Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat het uur komt
waarop de overledenen de stem van God zullen
horen! " JO. V 25.

BID VOOR DE ZIEL

van de heer

Gaston Van Wijmeersch

echtgenoot van Mevrouw

Alice Van de Sande

geboren te St-Maria-Lierde op 28 mei 1901
en bij een pijnlijk ongeval overleden te Erwetegem
op 11 november 1983.

Hij werd „in extremis" gezalfd met de H. Olie.

Erelid van de mannenbond van het H. Hart
en alle godvruchtige genootschappen.

De H. Jacobus schrijft in zijn brief : „Gelukkig de
man die verduuldig de beproeving ondergaat, want
nadat hij beproefd is, zal hij de kroon van het leven
ontvangen die de Heer beloofd heeft aan hen die
Hem beminnen. (1, 12) Het is als de echo op het
moto uit de bergrede : „Indien iemand vrouw en
kinderen niet kan verlaten, dan kan hij mijn leer-
ling niet zijn." (Lc. XIV 26)

De geëerde overledene was een kristen uit één
stuk, een voorbeeldig echtgenoot en vader, een
burger die aller achtung verdiende. Steeds dacht hij
laatst aan zichzelf. Voor hem was werken geen straf.
Hij hield van zijn beroep omdat de Voorzienigheid
hem daarbij de weg tekende hoe hij de Drievuldig-
heid zou vereren en tevens hoe hij voor het onder-
houd van zijn schoon gezin kon zorgen.

Naast de andere gelovigen wist hij te offeren.
Toen God hem een zoon vroeg om de Blijde Tijding
uit te dragen in de missielanden, heeft hij zonder
nadenken zijn „fiat" uitgesproken. Naderhand zou
hij de negers van de Opper-Volta als zijn evenmens
op een uitzonderlijke wijze adopteren. Ging zijn

laatste brief niet weg om de inlanders te leren
naciën? Met gebed, raad en daad hielp hij zijn
zoon het kristendom uitdragen : „Jezus Licht en Liefde
in de wereld! "

Bij het ongeluk dat hem zo pijnlijk en zo plots tot
het andere leven riep, horen wij de vraag stellen :
„Hoe kan God zoiets toelaten?" De ongelovige be-
grijpt het niet. De kristen weet hoe er een eeuwig-
heid is. Met de man Job zal hij God vereren door
de „daad" van geloof : „Ik weet dat mijn Verlosser
leeft! " (XIX 26)

Duurbare echtgenote, liefste kinderen en kleinkin-
deren, zonder een afscheidswoord of laatste groot
gingen onze wegen uit elkaar. Laten wij contact
houden bij het liefdevol hart van Gods' Zoon. De Ge-
meenschap der Heiligen leert ons dat het leven wel
veranderd wordt, het wordt geenszins weggenomen.
Wij zien elkaar nog dank zij de ogen van het geloof.
Ik zal voor u blijven bidden. Als laatste gunst vraag
ik u, dat gij eensgezind en liefdevol, zoals wij dat in
de familie gewoon zijn, elkaar zult blijven steunen :
tevens vraag ik u bidt wel eens voor de overledenen.

U vooral mijn zoon, priester in Afrika, vraag ik dit
offer van mijn dood te leggen naast het hostiebrood
en de kruisdood van Kristus. Moge het Gods' zegen
doen nederdalen over Uw missie, moge het een steun
zijn voor thuis en een voorspraak bij de Vader voor
levenden en doden.

Familieleden en vrienden, waartwel en bidt voor mij.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

Mw Gaston VAN WIJMEERSCH, geboren Alice VAN
DE SANDE,

Hr en Mw André VAN WIJMEERSCH-VAN STEEN-
BERGE en kind Fabienne,

Eerw. Pater Michel VAN WIJMEERSCH, missionaris
der Witte Paters van Afrika in Opper-Volta,

Hr en Mw Raphaël VAN WIJMEERSCH-D'HOKER en
kind Stephan,

Mej. Anne-Marie VAN WIJMEERSCH,
Jongeheer Gabriël VAN WIJMEERSCH,

De families VAN WIJMEERSCH, VAN DE SANDE, VAN
TRIMPONT en VAN CAENEGEM BEDANKEN.

Dr. L. Jooris-Brewaëys - Zottegem